

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

tam. Quo ordine magni per Germaniam motus conquie-
uere.

CAPVT XXVII.

ERat autē quadragesimus nonus post mille trecen-
tos, cum Karolus aditus à dominis Magnopolensi-
bus, Alberto & Iohāne, duces illos creauit. Quo tempore
Svaldemarus Daniæ rex, de Lalandia exturbare volens
Holsatos, obsedit Sverdingborg. Iohannes autem Sva-
gricomes, eò contendit nauigans, vt obsidionem solue-
ret: & diu colluctati, per Magnum Suediæ regem in has
conditiones compositi consentiunt: vt Iohannes comes
accepta pecunia, in summa octo millium marcharū ar-
genti, regi permitteret Lalandiā. Adulterinus tum Sval-
demarus marchio vigeat, quem Albertus Magnopolen-
sis iam dux defenditabat: Quapropter in gratiam Lu-
douici marchionis, rex Daniæ insulam Pole, Magnopoli
subiectam, vastauit. Sed Albertus Svismaria mouens,
facile coegit in sua redire: nec tamen mox redijt. Nam
audiuit in Holsatia rem geri, inter Henricum comitem,
& quosdam de Hummesbuttel militares. Querimonias
multas comes accepit, latrocinia & depredationes pu-
blicorum itinerum fieri, per excursiones de praesidio Ho-
genslegen: Quocirca comes auctus viribus ciuitatū, op-
pugnauit fortalitium. Rex autem, cum militaribus illis
tam pene deficientibus immittere cuperet auxilia, nec
posset, obsidionem etiam soluere in terram transgressus
non satis fidebat: propter quod, immisissis oratoribus, rem
cepit compositione qualicunq; terminare. Tractatū &
conuentum est, vt militaris ille primarius, dominus for-
talitij, acceptis à comite quinq; marcharū millibus, ter-
ra excederet, comiti omnia sua relinqueret prædia, præ-
sidium deijceretur soloq; æquaretur: quæ omnia ordine

quo dicta sunt, implentur. Sed tum conspirarunt de militiis plures, indignè ferētes, quod per comites eijcerentur alter post alterum: adeoq; cepit rebellio ingrauescere, ut confiderent comitibus dominis suis ex aduerso satis futuros. Vrbes autē vicinæ Lubica & Hamburgum, ternelles laborare comites, quod publica itinera cuperent esse innoxia, deferendos non putabant, sed immiserere illis sua sponte auxilia. Vnum enim senserant in hac re, Iohannes Wagria, & Henricus cum Nicolao fratre praesidentes Holsatiae. Arcem Reinoldesborg tenebat Marquardus Westenzee primipilaris rebellantiū. Crupta est obsideri à comitibus, & auxilijs eorum, & expugnabatur. Lakenzee vocant fortalitiū, quod similiter expugnatur. Wolterp praesidium aggressi, facile deiecerunt. Iohannes autē comes, auctus armis dictarū urbium, perniciosissimum latronum praesidium Linow, sapè petitum & deiectum, & in perniciem publicam restitutum, iterum petit: nec difficulter expugnatum, terra coequauit. Qui inierant, ad Albertum ducem Magnopolensem se contulerūt. Quæsti de super ciues, quod publici hostes receptarentur, & in conspectum Alberto duci satis cum contumelia obijciūt, cum etiā ille durius pro transfugis respondisset. Semper, inquiūt, princeps egregiè fouisti innocentia, dilexisti iustitia, mercatores ire voluisti immunes, persequutus atrociter latrones: nunc auctus honore ducali, mores vertis in deterius, defensans improbos, quos antè insectabaris. Quibus ille: Cinctus vndiq; hostibus, clauum clauo retundere compellor: ut arceam improbos, improbos admitto. Altius sedit animo ciuium, quàm putabatur, ea responsio. Sed tamen breuiter inter eos rebus ad bonū modū compositis, vnū, sicut semper antea, iterum sentire cœperunt: vnanimiterq; sum insectati

infectati publicorum itinerum insidiatores: qui maximus semper labor fuit, ex die incrementis Lubicæ mercatura.

CAPVT XXVIII.

Per idem tēpus cum episcopus Halberstadensis aduersus comites de Regensteen bellum suscepisset, inuicem sibi multa (vt sit inter hostes) intulere damna: Quod nemo præsumpsit, nemo timuit, ausi sunt comites memorati. Nam aucti viribus, vndecunque contractis, nocte sacra Dominici natalis, cum omnes fideles intenti deuotioni, diuino interessent officio, ipsi per occultas, quas nouere vias, ad murum cinitatis penetrantes, aliquot locis perforatum ingrediuntur: & nihil opinantibus superuenientes, ciues multos capiunt, resistentes cadunt, & captiuos quos voluere extractis, redibant per angustias, quibus introierunt. Vrebat episcopum contumelia, & suorum insigne detrimentum. Præfectum armis habebat virum fortem, & praelio audentem, qui multa sæpe damna comiti irrogasset. Quam sanctè iurabat comes, illum ubi caperet, arbori quam proximam cerneret appensurum. Tum ille: Quid si legem patiaris, quam tulisti? Non abibat annus. Obuij sibi æquis viribus in campo fuere: congressi praeliantur. Comes superatur: in arborem volens appendere comitem præfectus, nullam reperit: Ergo gladio transfossus, lancea in terram fixa velut appensum alligauit: non iniquo iudicio passus ab hoste, quod prior ipse irrogaturum se perduellioni superbus minitabatur. Qua ætate ducatum Luneburgensem tenuere Otto & Wilhelmus, filij Ottonis, qui coniugē haberet filiam Ludouici quondam Romani Imperatoris, aut regis. Res in ambiguo est. Nā sunt qui illū negant Imperatorem, quod à summo pontifice, nec